PORTAL OBERT

Nº54 DESEMBRE 1995 SEMINARI DE BARCELONA

Beat J. Mª Peris

Forjador de pastors

L'AMOR DEL CRIST ENS URGEIX A LA SANTEDAT

Nadal ja és aquí i ens torna a portar la joia de l'amor de Déu revelat en el Crist. Els uns als altres ens felicitem per la salvació que ens ha arribat en l'Infant pobre i humil de Betlem. "Avui a la ciutat de David, us ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor!". En Ell tornem a aprendre què significa donar-se del tot pels qui un estima: és abaixar-se, fer-se petit, acceptar els sofriments, estimar sense cap oblit, confiar en la misericòrdia del Pare, obrir rutes d'esperança que travessin la tenebra, esdevenir germà de tots els germans, donar la vida...

"Feu-vos deixebles meus, que sóc benigne i humil de cor...", ens crida Jesús. És l'autèntica santedat que es troba en el seu seguiment. I aquest curs l'hem iniciat amb l'alegria de la beatificació del qui fou Rector del nostre Seminari, el beat Mossèn Josep M. Peris. Ell brilla com a senyera per al nostre Seminari. És el servent bo i fidel, màrtir del Crist, que culminava amb el martiri el seu lliurament sacerdotal a l'Església i als homes, i que ens deixava, a tots, l'exemplaritat de la seva santedat senzilla, feta de treball i amor pacient als seminaristes, d'oració i d'amor per tots els qui li havien estat confiats. Ell intercedeix per les noves vocacions que esperem que el Senyor ens enviï i pels fruits de santedat que el nostre Seminari està destinat a donar.

EDITORIAL NADAL 1995

Aspirem a viure el carisma del ministeri sacerdotal a l'interior de la nostra Església diocesana, en comunió amb el nostre Bisbe i al servei de tot el poble de Déu i de tots els homes. Als 30 anys de la clausura del Concili Vaticà II, el seu ensenyament sobre la vida i el ministeri dels preveres esdevé ben lluminós i atraient. Per això aspirem a una santedat que, per la gràcia de l'Esperit Sant, unifiqui les diverses dimensions de la vida del prevere, que són, també, les dimensions de la nostra formació en l'etapa del Seminari. Quatre dimensions ben trabades, com afirma el Cardenal Pio Laghi, Prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica: "La formació sacerdotal té un fonament que és la formació humana, té un cor que és la formació espiritual, necessita un instrument que és la formació intel.lectual i ha de conduir a un fi que és la formació pastoral". Aquest és l'anhel que ens esperona a formadors i seminaristes en el nostre creixement per a millor servir Jesucrist i els germans.

Des del nostre "Portal Obert", el Seminari de Barcelona us desitja un Sant Nadal del Crist!

En nom de tots els qui formem el Seminari Conciliar de Barcelona els desitjo un Sant Nadal del Crist i un nou Any, ple de les seves benediccions.

+ Joan E. Vives
bisbe aux. i Rector.

Nadal de 1995.

TOT PEREGRINANT A ROMA

A finals del passat mes de setembre, el grup de seminaristes de 3er. de Teologia vam viatjar a Roma (com ja és habitual) acompanyats de dos formadors. Aquest viatge ha coincidit -i per això es va avançar- amb la Beatificació de Mn. Josep Mª Peris i Polo, que va ser Rector del nostre Seminari dels anys 1933 al 1936, i que va morir màrtir juntament amb altres vuit companys. Tots ells eren de la Germandat de Sacerdots Operaris Diocesans.

Molts de nosaltres era la primera vegada que visitàvem Roma, i per això la il·lusió va presidir tot el viatge d'anada que ens va costar divuit hores de furgoneta i cotxe.

Ens van acollir al Col·legi Espanyol i allí vàrem tenir ocasió de conviure tant amb els estudiants que aquells dies ja havien tornat de les seves vacances, com amb d'altres seminaristes de diferents diòcesis de l'Estat Espanyol.

El moment culminant penso que va ser la celebració de l'Eucaristia a la Plaça de Sant Pere, on el Papa Joan Pau II va beatificar a 110 Servents del Senyor que donàren testimoni de la seva fe, lliurant la seva vida. Va ser un dia ple de llum, amb gran qüantitat de fidels. En aquell moment nosaltres érem testimonis de l'important que és caminar junts en la nostra Església presidida per Pere.

A l'hora de dinar d'aquell dia el Col.legi Espanyol va rebre la visita del nostre Cardenal Ricard Mª Carles i del Cardenal Marcelo González així com gran qüantitat de bisbes, preveres sobretot de la Germandat D'Operaris Diocesans, religioses Deixebles de Jesús, seminaristes i familiars dels nous Beats. L'ambient va ser de molta cordialitat i ple d'anècdotes. A l'hora del cafè va parlar el Director General de la Germandat D'Operaris Diocesans, el Cardenal D. Marcelo González Martín i el President de la Comunitat Autònoma de Castella La Mancha, José Bono.

L'Eucaristia d'acció de gràcies es va celebrar a la Basílica de Sant Pau Extramurs. I fins aquí els actes relacionats amb la beatificació.

Els dies passats a Roma van estar marcats per sortides constants per a visitar els innombrables tresors que fan d'ella una ciutat formosa i plena d'història.

No farem una relació de tot el que vam visitar, però sí que val la pena destacar dos llocs que ens van copsar. Primerament les catacumbes de Priscil·la. Llocs on va néixer el cristianisme, on van ser enterrats alguns dels nostres màrtirs i on molts homes i dones van entendre i viure la seva fe, dins un context de persecució. El segon lloc que cal destacar és la visita a les excavacions que s'han fet per a confirmar que la tomba de Sant Pere es troba en el lloc a on la tradició ho atribuïa. Tot i que no s'han trobat amb certesa els seus ossos, sí que es pot afirmar que aquell és el lloc on va ser enterrat.

Al marge de destacar aquestes dues visites, poguérem recórrer moltes Basíliques i llocs d'interès. També va ser tot una experiència digna de ressaltar la circulació per Roma. Vam poder observar com les normes de circulació són només **"orientatives"**, no obligatòries per a cap conductor (ni tan sols per a nosaltres). El nostre **"xofer"** ens va confirmar l'existència de **"l'àngel de la guarda"** en diferents ocasions **"d'alt risc"**.

Per acabar voldria fer menció del bon clima de relació i d'amistat que es va crear entre nosaltres i també amb els formadors. Fins i tot en el sopar a que ens va convidar el nostre Cardenal Ricard Mª Carles ens vam poder sentir realment en comunió amb el Cap i Pastor de la nostra Església Diocesana de Barcelona

Pere Rovira i Oliveros
3er. de Teologia

CRÒNICA

Obertes les portes del nou curs, han començat també les activitats de les nostres residències, amb el desig que l'Esperit del Senyor sigui llum i protecció durant tot aquest any. Que Déu ens beneeixi a tots!.

El dia 2 d'octubre van començar les classes a les Facultats de Filosofia i Teologia. També ho va fer el curs Introductori, a la ja tradicional aula del Centre d'Acolliment.

Uns dies més tard, el dimecres 11 d'octubre, va tenir lloc la inauguració oficial del curs 1995-96. El pare Evangelista Vilanova, monjo de Montserrat, va ser el designat per a la Lliçó Inaugural amb una ponència sobre: "El Vaticà II: trenta anys d'interpretacions". En la seva exposició ens feia veure la vigència que, encara avui, continua tenint l´esmentat Concili.

Si passem a les activitats pròpies de cada residència, podem començar amb els "neòfits", és a dir, els del *Convictori*. Aquest any residiran al carrer Remei els cursos d'Introductori i primer de Filosofia.

La comunitat ha vist, recentment, com un dels seus integrants, l'Israel Moreno, ha hagut de marxar a Mallorca, no precisament per motius "vacacionals o vocacionals", sinó per causa del servei militar. Li desitgem bona sort al nostre germà Israel. Que Déu el guardi !.

Com a esdeveniments destacats es podria fer menció de les visites del monjo benedictí i ex-seminarista del Convictori, Josep Enric Perellada, i també de Mn. Gaietà de Casacuberta, Delegat de Pastoral Obrera de la Diòcesi, Mn. Jordi Mas, missioner al Camerun i Mn. José Luis Cortés, capellà xilè. Continuant amb les visites, el dia 5 de novembre, va tenir lloc, el tradicional encontre amb els pares dels seminaristes.

El Sr. Cardenal va venir al Convictori el dimecres 29 de novembre, va presidir la pregària de Vespres i, tot seguit, amb un to distés, es va fer la presentació individual dels seminaristes i una estona de conversa en la qual el Sr. Cardenal ens va obsequiar amb les seves experiències i consells ben enriquidors. Esperem tornar-lo a veure ben aviat, Sr. Cardenal !.

No podem deixar de fer esment de la visita a la Catedral, el dia 18 de novembre, dia de la Dedicació de la Seu de Barcelona i celebració del seu 973 aniversari. L'acte va començar amb el res de Laudes, fet amb tota solemnitat, tal i com manen els cànons... Més tard, l'Eucaristia, presidida pel Bisbe Auxiliar Mons. Jaume Traserra. I finalment, vam tenir l'oportunitat d'escoltar unes explicacions de Mn. Joep M. Martí Bonet que, molt cordialment, ens va fer de guia en la visita als terrats de la Catedral.

Els seminaristes de *La Sagrera* han viscut un fet que destaca especialment en aquest primer trimestre: la celebració del 25è aniversari de l'ordenació de Mn. Josep Serra). Felicitats mossén, per molts anys !.

El 15 de novembre es va celebrar una Eucaristia de commemoració amb l'assistència dels formadors i del rector del Seminari, les "aus" i capellans propers a Mn. Serra.

Cal dir que Mn. Josep Serra ha fet celebracions commemoratives a les parròquies on ha tingut contacte o relació directe en aquests anys de servei al Senyor: Palau de Plegamans, Sta. Perpètua de Mogoda, La Llagosta i Mollet del Vallès.

Una altra celebració important, per la significació especial que té a la casa de La Sagrera, va ser la festa de sant Lluc (patró de la Residència), amb la visita d'antics seminaristes de l'esmentada comunitat.

Pel que fa a l'apartat de visites, destacar la del Sr. Cardenal i la reunió amb els rectors dels Seminaristes.

El dia 28, dins l'anomenat dimarts cultural, es va rebre la visita de Lluís Campanyà que va parlar sobre un tema molt actual: "El diàleg FE-CULTURA".

El mateix dia es va fer una visita a la parròquia de Sta. Maria de Palau Solità.

Per últim, el dia 5 de desembre, la casa ha tornat a estar de bona nova amb l´Admissió als Ordes que van rebre : Joan D´Arquer, Custodi Ballester, Ramon Mor i Xavier Sobrevia, tots ells seminaristes de La Sagrera. El lloc va ser la capella del Seminari Conciliar. El dia abans, i a la capella de la residència de La Sagrera en Xavier Sobrevía va rebre també els Ministeris del Lectorat i Acolitat.

A la residència de *Diputació*, hi viuen aquest any seminaristes de segon, tercer, quart, i un de cinquè de Teologia.

Com a fet important cal remarcar el viatge a Roma que van fer els de tercer de Teologia, viatge del qual ja es parla en un article d´aquesta edició de "Portal Obert".

Els "residents" de Diputació van participar el dia 19 d'octubre a l´acte celebrat a la sala sant Jordi del Seminari per la Delegació de Pastoral de Joventut. La reunió, feta a l'estil de taula rodona volia tractar un tema bàsic en el pla diocesà d´enguany: "Revitalitzar la pastoral de joventut, un repte del Concili Provincial Tarraconense". Els ponents van ser : Mons. Joan Carrera, Rosa Deulofeu, Antoni Domènech i Xavier Morlans.

El mes de novembre Mons. Pere Tena va predicar a "Diputació" el recés corresponent. I en el capítol de visites han tingut la d´en David Vidal, periodista del diari Avui,i col.laborador de Catalunya Cristiana i de la Delegació de Pastoral de Joventut. Van tractar el tema dels mitjans de comunicació avui. I també la visita de Josep Nadal, professor d´Educació Física i en la que van tractar el tema de la "Salut física i mental".

Com a notícies comunes a totes les residències hauriem de resaltar la inauguració de curs al Seminari amb una Missa presidida pel nostre Cardenal Arquebisbe Mons. Ricard Maria Carles el dia 6 d'octubre passat.

El dijous 26 d'octubre es va celebrar un acte acadèmic d'oferiment d´una Miscel·lània, "Pensar en diàleg", en homenatge al professor Dr. Eusebi Colomer S.I., amb l'assistència del gran Canceller de la Facultat de Teologia Mons. Ricard Maria Carles.

No podem oblidar la II Jornada Diocesana celebrada al Palau St. Jordi, el dia 12 de novembre, presidida també pel nostre Arquebisbe Ricard Maria, amb l'assistència d´una gran quantitat de joves i no tants joves que van gaudir d'una joiosa jornada cristiana.

Dos dies més tard, es va celebrar, a la capella gran del Seminari, una Eucaristia en sufragi dels familiars difunts dels amics i benefactors del Seminari. La missa va ser presidida pel nostre Rector Mons. Joan Enric Vives.

En aquest trimestre hem tingut també la visita de l'Arquebisbe de Tarragona Mons. Torrella, el qual celebrà enguany els cinquanta anys de la seva entrada al Seminari de Barcelona. Aprofitant la Jornada de Formació, ens va parlar de les seves experiències i de l'espiritualitat del seminarista.

El bisbe Torrella, també ens va fer una petita i simpàtica semblança de les seves relacions amb els diferents Sants Pares que ha conegut durant l'exercici del seu ministeri episcopal, tant lligat en alguns moments a la Ciutat del Vaticà.

I també en aquest trimestre hem pogut gaudir de l'ordenació sacerdotal del nostre company Mn.Josep Monfort. L'acte va tenir lloc a La Garriga. A destacar la gran assistència de gent a la cerimònia que tingué lloc al poliesportiu de la Garriga.

No podem deixar tampoc de fer referència a la Jornada Sacerdotal d'enguany, amb la celebració d'una Eucaristia presidida pel Cardenal Narcís Jubany, en acció de gràcies per la recent Beatificació de Mn.Josep M. Peris, antic rector del nostre Seminari, al qual es va dedicar i beneir una placa commemorativa a la capella del Sant Crist.

I per acabar, les Jornades de Formació a Penyafort, els dies 6, 7 i 8 de desembre, amb el tema global de "Del Vaticà II al Tercer Mil·leni", i en les que cal destacar la intervenció de Mn. Joan Busquets, les reunions per grups al voltant del mateix tema, i el recés predicat pel nostre Rector i Bisbe Auxiliar Mons. Joan Enric Vives.

Cristobal Robledo
Primer de Filosofia

Lliçó Inaugural

El dimecres 11 d'octubre, durant l'acte d'inauguració del curs acadèmic, el Dr. Evangelista Vilanova ens oferí la lliçó titulada "El Concili Vaticà II. Trenta anys d'interpretacions". El Pare Evangelista, que moments abans havia rebut un petit homenatge amb motiu de la seva jubilació com a professor de la nostra Facultat, juntament amb el Dr. Farnés i el Dr. Capdevila, va voler dedicar la lliçó al Pare Congar, mort el passat mes de juny.

La lliçó va començar fent notar una coincidència: va ser també un 11 d'octubre, el de l'any 1962, quan s'inaugurà el Vaticà II. L'assimilació del Concili durant aquests 33 anys ha estat llarga i difícil. El Vaticà II va ser un Concili de transició que incorporava les intuïcions dels nous temps, fruit de tot un moviment de renovació cultural, teològica, litúrgica, etc., continuant a la vegada la tradició dels Concilis anteriors, de manera que els textos conciliars suposen sovint una juxtaposició d'elements. En un primer moment es va veure el Concili com un alliberament, en base a les novetats apuntades, però mancaven en aquell moment elements de discerniment suficients per a no caure en una crítica exaltada, poc constructiva. A això seguí una etapa més realista, fruït per a molts de la decepció, però que va caure potser en una interpretació massa legalista dels textos conciliars.

Ens caldrà ara passar a una nova etapa, més aprofundida i serena, que procuri entendre el que suposà el Concili no només en la literalitat del text conciliar sinó en el seu esperit, dins del moviment renovador que l'originà. La juxtaposició d'elements nous i antics que va fer el Concili suposa ja un pas positiu, de relativització d'un i altre extrem. I ens cal entendre que la tasca d'arribar a una nova síntesi encara continua. L'"aggiornamento" no es va acabar amb el Concili, és una tasca que ha de continuar sempre. I com escrivia el Pare Congar "El mal és que ara ja no recerquem més, sinó que explotem simplement l'inesgotable magatzem del Vaticà II".

Josep Vicenç Moragues
3er de Teologia

PRESE[N]
DELS

JESUS CORDOBA GARCIA

Sóc nascut a Còrdova, tinc 39 anys. Tècnic d'Arts Gràfiques, he treballat de professor de religió a Viladecans, a l'Institut de "Torre Roja".

Després de molts anys de resistència a la Crida del Senyor, em trobo aquí per fer la seva voluntat.

EMILI MARLÈS ROMEU

Sóc l'Emili Marlès i Romeu, tinc 22 anys i visc a L'Hospitalet de Llobregat. Vinc de la Parròquia Mare de Déu de la Llum on hi col·laboro.

Actualment em combino el cinquè curs de Física amb el d'Introductori.

ORIOL PALLÀS ESPINET

Em dic Oriol Pallàs i Espinet, tinc 27 anys i he estudiat Enginyeria Industrial. Aquest any he començat a conviure en el Seminari Major fent l'Introductori. El meu bressol ha estat i és a les Missioneres de la Caritat i a la Parròquia de la Mare de Déu de Núria, on avui romanc.

El meu agraïment a ells són les meves pregàries.

MANUEL ANGEL PÉREZ GONZÁLEZ

Sóc en Manuel i tinc 19 anys. Vaig néixer a Mataró. L'any 1989 vaig entrar al Seminari Menor "Santa Maria de Montalegre" on he estat 6 anys. Enguany estic fent l'Introductori i col·laboro a la parròquia de St. Genís de Vilassar de Dalt. Abans col.laborava a la parròquia Sagrada Família de Mataró que és a on visc.

NTACIÓ
NOUS

SERGI-DANIEL TORREBLANCA SANTANDER
Sóc el Sergi Daniel i tinc 20 anys. Vaig néixer a Barcelona. Visc a Viladecans i col·laboro al centre de culte "Mare de Déu de Montserrat" que depèn de la Parròquia de Sant Joan Baptista. He fet el COU i la Selectivitat, i ara estic fent el curs Introductori.

JOSE MARIA SANTOS APARICIO
Sóc en Josep Maria i tinc 36 anys. Visc a Montornès del Vallès. Vaig anar de jove a Madrid per entrar a la Congregació dels Germans Oblats de Maria Immaculada. Ara sóc missioner d'aquesta congregació. El meu desig seria ordenar-me de prevere a Barcelona i estic fent una adaptació i un coneixement de la diòcesi. Actualment estic fent un repàs d'algunes assignatures de Teologia. A mitjans del curs passat em van destinar al Seminari Menor "Sta. Maria de Montalegre" on col·laborava amb els formadors, i ara ho faig a la parròquia de Sta. Coloma de Gramanet.

NARCIS JOSEP PUIG BARRAU
Em dic Narcís Josep Puig Barrau, tinc 31 anys i provinc d'una parròquia de Sabadell. Aquest és el meu primer any de seminarista. Quant als estudis, he fet els 3 anys de l'Institut de Teologia, 3 anys de Complementaris, i ara estic fent la Llicenciatura en Sagrada Escriptura, i preparant -a poc a poc- la tesina sobre Lc 7,36-50.
He estat destinat, per col·laborar-hi els caps de setmana, a la Parròquia de Sant Ramon Nonat de Collblanc.

JOAN SABÉ COLOM
Vaig néixer en el si d'una família profundament cristiana. Sóc el petit de quatre germans, el més gran dels quals és prevere salesià. Sóc del barri de Gràcia, i tinc 26 anys, i des dels 18 anys he estat compromès en el moviment diocesà d'"Encontres de Promoció Juvenil". Els darrers tres anys he treballat com a professor de religió a Caldes de Montbui, on una "providencial" i estreta amistat amb l'equip de preveres d'allà em desvetllà i m'animà vers l'opció de vida sacerdotal.

JORNADA DIOCESANA DE PREVERES, DIAQUES I SEMINARISTES

El dilluns, 27 de novembre, tingué lloc la novena Jornada de Preveres, Diaques i Seminaristes que se celebrà, per tercera vegada consecutiva, en el Seminari Major Diocesà. En el saló d'actes del Seminari i després d'unes paraules de benvinguda de Mn. Salvador Cristau, el Sr. Bisbe Auxiliar i Rector, Mons. Joan Enric Vives, va presentar el llibret sobre el seu antecesor i recentment beatificat Mn. Josep Maria Peris, obsequi dels Operaris Diocesans. Després de donar novament la benvinguda a tots els assistents, i en especial als nombrosos sacerdots Operaris Diocesans, el Sr. Bisbe passà la paraula al Rvdm. Don Francisco Lansac, Director General de la Germandat de Sacerdots Operaris Diocesans. Aquest, remarcà la dimensió diocesana dels sacerdots Operaris, i en especial de Mn. Peris el qual, digué, estava "enamorat de l'Església, dels sacerdots i dels seminaristes de Barcelona".

A continuació Mons. Soler Perdigó parlà de la recepció del Concili Provincial. Ens recordà que ara és l'hora de la veritat del nostre Concili, del qual no en podem prescindir, ja que va ser convocat pensant en el postconcili. I afegí que, a l'espera de la *recognitio* romana, que donarà la certesa de la plena comunió catòlica i apostòlica del nostre Concili, té rellevància parlar de la seva recepció, tot donant gràcies a Déu pel do que ha suposat per a l'Església a Catalunya.

Per a parlar de les actituds que calen per a aquesta recepció, féu memòria de les paraules de Pau VI després de la clausura del Concili Vaticà II, amb les quals advertia que per mandra i tranquil.litat no es podia pretendre continuar com abans, i que tampoc no es podia exigir un concili o un debat permanent.

Recordà també les paraules de l'Arquebisbe president a la clausura del Concili, amb les quals ens exhortava a deixar-nos evangelitzar per a poder ser millors evangelitzadors, i a posar en pràctica, estudiar, comprendre i aplicar les decisions conciliars en el context de la vida cristiana. El bisbe Soler afegí que no tots els efectes del Concili són visibles i externs, sinó que cal esperar la conversió dels cors on, segons Pau VI, "rau tota reforma i l'aclamat *aggiornamento*". L'etapa de recepció, remarcà, ha de ser una etapa plena de bona voluntat i fervor, on predomini l'amor a Crist i a la seva Església.

El Sr. Cardenal va cloure la primera part de la Jornada animant-nos a reconèixer els signes esperançadors en l'Església i a no deixar-nos impressionar per la cultura dominant d'avui, ja que, "com tota obra humana, és transitòria i pot canviar". I afegí: "aquesta cultura passarà, però l'hem d'evangelitzar com totes les que han passat i totes les que vindran". També ens va dir que el "vaixell de Pere", amb què s'ha comparat l'Església, és un vaixell fet per a navegar contra-corrent, encara que "a favor del buf de l'Esperit". Finalment, agraí a tots la participació a la Jornada, la qual, digué, "ens ajuda a sentir-nos agermanats, propers, i a fer reviure la fe, l'esperança i la caritat, i a mirar el futur molt esperançats".

L'eucaristia que seguí fou presidida pel Sr. Cardenal Narcís Jubany, seminarista quan el beat Josep Maria Peris era Rector. A l'homilia agraí a Déu el do de la vida de Mn. Peris, "lliurada a l'Església amb esforç". Parlà d'ell com essent un home "amable, senzill, proper, profundament pietós, entès en música i d'una prudència enèrgica". Definí la vocació del beat Peris com la d'un "educador d'apòstols, com a bon membre de la Germandat d'Operaris Diocesans". Durant l'Eucaristia s'inaugurà, a la capella del Sant Crist, la làpida en honor del nou beat. I en acabar, Mn. Xavier Ribas ens dirigí unes paraules en nom dels nous preveres ordenats durant aquest any. La jornada continuà amb el dinar a l'antic claustre dels filòsofs.

Mons. Ricard Mª Carles, en la carta d'invitació a la jornada, parlava dels "records entranyables" de la pròpia vocació que porta el Seminari. Per a nosaltres, els seminaristes, també ha estat una experiència entranyable havervos pogut acollir i servir en el Seminari.

Joan Manuel Serra i Oller
Seminarista de Cinquè

EL BEAT PERIS, UN MODEL QUE MODELAVA

En voler-me aproximar a la figura del qui va ser durant tres anys rector del Seminari Conciliar de Barcelona, he trobat que una bona font la constituïen les persones que el van tractar directament.

Aquest és el cas de *Mn. Josep Campo*, un prevere que ha servit la Diòcesi durant més de cinquanta anys en els diversos encàrrecs pastorals que els bisbes li han anat confiant. Entre ells el de superior i Rector del Seminari Menor diocesà de La Conreria. La meva amistat arrelada vint anys enrera, mentre era rector de la Parròquia del Pi, em permet demanar-li unes pinzellades d'història del Seminari que, amb encert i oportunitat, va saber donar Mn. Josep Maria Peris.

Ha rebut la meva petició amb un ample somriure que reflecteix l'afecte que Mn. Peris, de la Germandat d'Operaris Diocesans, va saber-se guanyar entre els seminaristes.

Mn. Campo va ser una de les que aleshores eren considerades "vocacions tardanes"; va entrar al Seminari Major als 19 anys, i ben aviat va ser objecte de l'atenció de Mn. Peris: "*En faltar-me el grec* —m'explica— *s'interessà per mi, en parlà amb el Dr. Bayón —catedràtic de llengua grega— i tot s'arreglà amb un esforç per part meva i molta benevolència del Dr. Bayón. Així vaig poder començar aquell any el meu primer de filosofia*". Una altra mostra de la seva atenció a les persones va ser la supressió —tant bon punt se'n va fer càrrec— de les dues classes als menjadors: hi havia els qui pagaven més (i menjaven millor) i els qui pagaven menys !.

A propòsit del tracte amb el beat, m'explica que *"quan el sr. Rector em cridava, sentia una alegria en el meu cor, ja que sabia que no em cridava per renyar-me, sinó amb intenció d'ensenyar-me, ajudar-me i corregir-me"*.

La seva caritat i delicadesa en la correcció fraterna no minvaven la fermesa que escau a la seva missió de regir el Seminari: m'explica que en ocasions va haver d'acomiadar algún seminarista, i *"després de pregar molt"* ho feia de tal manera que *"en aquell qui era objecte del comiat hi trobaves una persona trista, afligida, dolguda, però mai amargada o furiosa contra el rector"*.

"Mn. Peris —afegeix— va saber estar atent als signes dels temps. Un dels fruits de la seva sensibilitat va ser la confecció d'un petit llibret amb el títol *"Exercicis de pietat de cada dia"*, del que m'en mostra un exemplar, esforçant-se a donar en un manual les fórmules de pietat pròpies del seminarista en la seva llengua, en català, davant l'hegemonia que al nostre seminari havia pres, per les circumstàncies històriques i socials, el castellà.

Explica també que el Dr. Peris va ser exemple i testimoni de pregària per a tots els seminaristes: *"Si no el trobaves a la rectoral ja sabies on era: al cor de la capella del Seminari, on passava llargues hores —de dia i de nit— pregant"*.

Recorda amb emoció la sol.licitud de Mn. Peris per la litúrgia i la seva dignitat: *"Quan us prepareu per resar el breviari —ens ensenyava— no busqueu els salms mentre reciteu l'himne: de dues feines fetes alhora no en fareu bé ni l'una ni l'altra. I penseu que allò que esteu fent, parlar amb Déu, és el més gran que podeu fer"*.

També em parla entussiasmat de les celebracions de les primeres vespres i les misses de les solemnitats i festes, i dels assajos que es feia dels cants gregorians la vigília, dirigits per Mn. Peris i acompanyats a l'orgue pel després Cardenal Arquebisbe Narcís Jubany. *"¿Qui no recorda aquell **Haec est dies** polifònic, composat per Mn. Josep Maria Peris?, ¿ i les meditacions de cada diumenge sobre l'epístola del dia, plenes de saviesa i profunditat però entenedores per a tots? Són molts altres els records que encara véssen plens d'afecte de la seva memòria...*

Agraïnt-li que hagi volgut compartir aquests records de la seva vida i de Mn. Peris, acabo aquesta entrevista amb les mateixes paraules amb que ho fa Mn. Josep Campo: *"Va ser un veritable —m'atreviria a dir immillorable— formador de sacerdots. Un sacerdot veritablement exemplar, un **model que modelava**. Que Déu ens concedeixi molts testimonis com ell, i que el beat intercedeixi davant Déu pels nostres seminaris"*.

Josep Torrente
1er de filosofia

DES DE LA CONRERIA

Són les 11 del matí. Em trobo assegut davant el meu despatx. La vista és excel·lent, el dia acompanya. A través de la finestra veig els alumnes que surten a l'esbarjo per menjar l'entrepà, per comentar les classes del matí, o simplement per pensar quina en faran. Després, quan soni el timbre, jo mateix hauré de situar-me en una de les classes tot explicant religió. És aquesta, la de professor, una de les tasques que enguany forma part del meu nou servei.

De fet ja feia alguns anys que, poc o molt, col·laborava amb algunes classes de religió al poble. Ara però es tracta d'una altra dimensió d'aquest treball. Convius amb els alumnes bona part del dia, intentes transmetre una vivència i un estil, juntament amb els altres professors del Centre. Els que us hi dediqueu ja sabeu que això no és tan fàcil com sembla...

El que realment constitueix l'eix i centre d'aquest treball, però, no és la tasca de professor, sinó la de formador. Tasca que s'intensifica a partir de les 5 de la tarda amb la convivència, la reflexió, la celebració i el seguiment dels infants i joves que s'han plantejat la vocació.

Amb els seminaristes comparteixes bona part de la jornada, et fas proper a les seves vides, els intentes ajudar a discernir i aprofundir la seva vivència cristiana; ells t'interroguen, et plantegen dubtes, manifesten les seves inquietuds, les seves pors, la seva il·lusió.

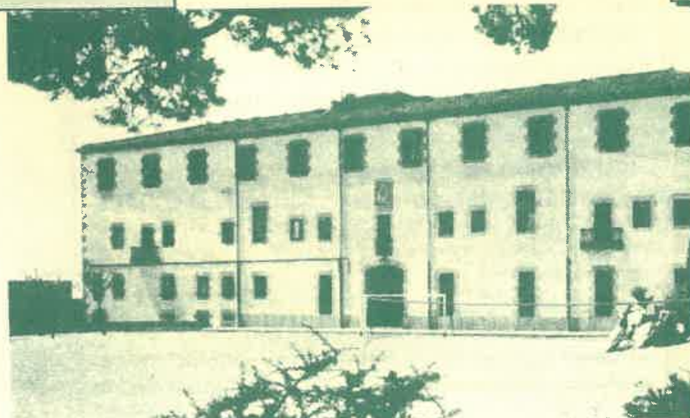
Això, que tan fàcilment pot estar escrit en aquestes ratlles, suposa un esforç personal, una exigència de transparència, un qüestionar-te permanentment sobre la manera de presentar la fe, un reviure la vocació personal per trobar els caminadors que, personalment, t'han ajudat a avançar. Un centrar-te en el Crist a través de la pregària i l'Eucaristia per oferir la seva presència i exigència.

Juntament amb aquest treball, diguem-ne del dia a dia, hi ha tota una sèrie de moments que també ajuden a la formació dels seminaristes. A Montserrat ens hem trobat pel pont del Pilar tot fent Exercicis Espirituals, a la Catedral ens hi fem presents cada mes a l'Escola de Pregària, en el recés organitzat per la Delegació de Joventut i predicat pel Sr. Cardenal també hi érem, pel pont de la Constitució hem marxat de convivències a Gualba... De projectes no ens en falten, entre altres la III Trobada d'escolans (dissabte, 16 de març) de la qual rebreu més informació oportunament.

En aquesta tasca el que també és important és el treball d'equip. Amb el Rector, Mn. Josep A. Arenas, i l'altre company formador, Mn. Sergi Gordo, reflexionem i compartim aquest treball. Cadascú de nosaltres és present també en diferents àmbits de la pastoral diocesana (religiosos, classes, estudis, moviments i parròquies), i això suposa una font d'enriquiment mutu, tot i les dificultats que comporta compaginar les diverses tasques.

A La Conreria la vida continua, no es pot parar ni un moment. Es tracta d'una tasca engrescadora i necessària, de la qual tots ens en beneficiem, un servei que pensem que un nombre més gran de joves podrien aprofitar.

Mn. Fidel Catalán
Formador del Seminari Menor

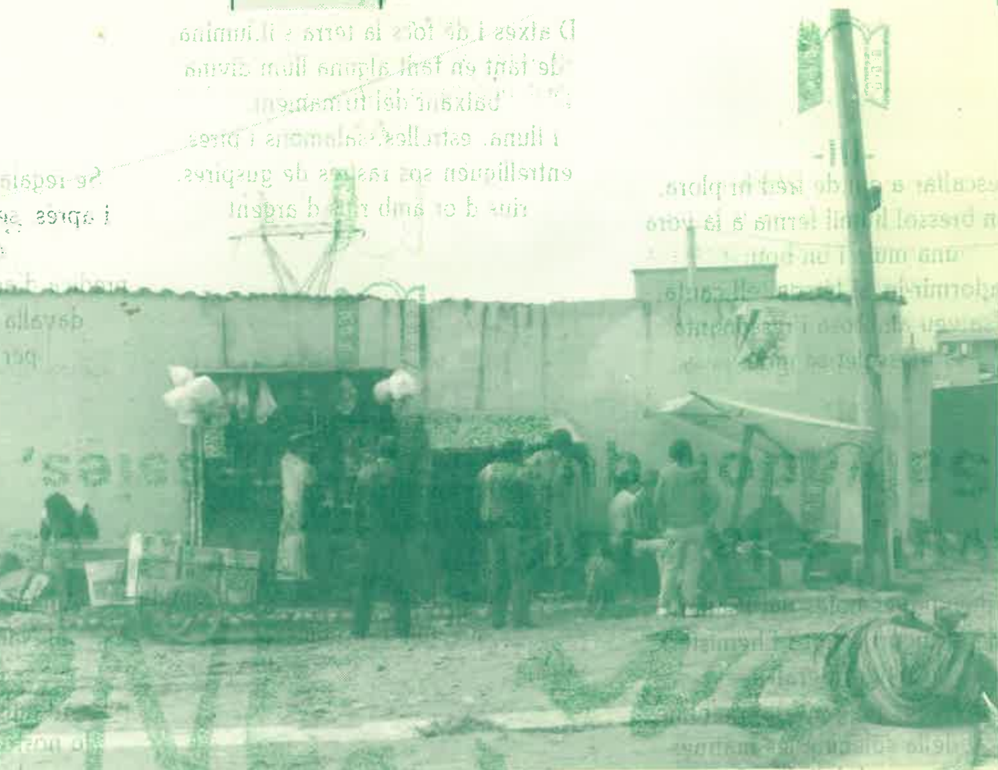

XILE

"Fer una experiència de Tercer Món és magnífic, molt interessant, val la pena, t'obre els ulls a noves dimensions..." Amb aquestes expressions o d'altres de semblants es pot resumir el que tothom espera que digui algú que ha estat a un país dels que anomenem de Tercer Món.

Com aconseguir dir-vos això sense caure en quelcom de típic, de ja sabut? Com plasmar en unes paraules unes vivències especials? No us faré una crònica del viatge ni una explicació del que allà vam veure i viure. Provaré d'explicar-vos que ens hem "banyat" de Tercer Món, hem obert la porta del que és, del que s'hi viu.

La realitat que hem conegut al nord de Xile és dura perquè és pobre i desestructurada i perquè pateix l'explotació del món ric, internacional però també nacional (del centre, de la capital). No hem vist fam, però la immensa majoria viu molt pobrament. És agraït perquè respira una vitalitat i una alegria desconeguts aquí a casa; sents la vida més humana i alhora divina. Déu és present arreu explícitament, sovint barrejat amb concepcions màgiques, animistes o d'altres (a Xile hi ha un gran sincretisme religiós)

però tothom està obert a la transcendència. És engrescador perquè trobes una Església que no està cansada, és jove i alegre, imperfecta com qualsevol perquè és humana, però lluitadora i arrelada. Molta gent estima i té cura de les seves parròquies o capelles, molta gent es prepara per evangelitzar els altres, molta gent té set de Déu, les misses de cada dia s'omplen...

Potser molts que haureu llegit això mai anireu al Tercer Món. Quedeu-vos, si podeu, amb una idea valuosa, amb quelcom que t'anima per dins, i que ens hem endut d'aquelles terres: Déu és sempre entre els homes, tots, arreu del món, però de manera especial en la nostre Església, i ens empeny i anima a ser evangelitzadors arreu, en col_laboració amb Esglésies diocesanes més necessitades que la nostra (del que tenim compartim) i també aquí a Catalunya, i en concret a la nostra Diòcesi a través de les nostres parròquies i moviments.

Ferran Moreno i Toni Oriol
Etapa diaconal.

Bon Nadal

"Avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor"

Lc 2,11

mossèn Cinto Verdaguer

-I-

Ans de pujar lo nou Cruciferari
de l'Alberna sagrat en lo Calvari,
vol passar per Betlem,
i del poble de Greccio en lo pessebre,
lo vespre de Nadal sobre la gebre
vol veure al Ser Suprem.

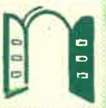
-II-

Veïna del convent s'obre una cova;
per son desig magnífica la troba:
damunt de fe i pallús,
sobre un remarge ixent de l'establia
posa enmig de Josep i de Maria
la imatge de Jesús.

-III-

Per escalfar a qui de fred hi plora,
de son bressol humil ferma a la vora
una mula i un bou;
per adormir-lo, si té son, ell canta,
i a sa veu amorosa i ressonanta
lo bressolet se mou.

-IV-

De davídiques notes del Psalteri
omple el tuguri estret i l'hemisferi
lo tendre Serafí,
i aidat per veus pregones i argentines,
descabdella solemne les matines
com un cabdell d'or fi.

-V-

Dels pobrissols d'Assís a la cantúria
barregen ses cançons en la boscúria
pagesos i pastors,
i en l'aire altre se n'ou de més dolçura.
Glòria al Senyor altíssim en l'altura,
en terra pau i amors.

-VI-

D'atxes i de focs la terra s'il.lumina,
de tant en tant alguna llum divina
baixant del firmament;
i lluna, estrelles, salamons i pires
entrelliguen sos rastres de guspires,
rius d'or amb rius d'argent.

-VII-

Del Gall la missa pastoril comença;
tenen per volta la del cel immensa;
per temple, l'univers;
per orgue, l'alzina i la roureda
que avui amb l'home i los aucells hospeda
los àngels a milers.

-VIII-

Obrint menys somnioses ses parpelles,
en lo cel blau aguaiten les estrelles
com ulls de serafins,
i l'espargim de la suau rosada
acusa alguna llàgrima plorada
cantant himnes divins.

-IX-

Què aguaiten en la terra, què hi obiren?
a Aquell de qui a l'entorn los astres giren,
gran Astre de l'amor,
de la falda santíssima esmunyir-se,
i de Francesc als braços adormir-se
bressat sobre son cor.

-X-

Se regala amb sos besos una estona,
i aprés, servint-li un pilastró de trona,
dejús d'un pinetell,
predica d'aquell Déu qui a nostra escòria
davalla avui de la més alta glòria
per pujar-nos-hi amb Ell.

-XI-

-Amem-lo- diu, amem-lo nit i dia,
al Nadó celestial de l'establia,
amem-lo més i més;
a l'amorós Anyell diví adorable
lo nostre pit donem-li per estable,
lo nostre cor per bres.

(**Greccio - El Pessebre, del poema Sant Francesc, 1895,** de mossèn Cinto Verdaguer, en els 150 anys del seu naixement)